

her — at man danner sig en Illusion om Betydningen af disse Toldnedsættelser, idet de ikke fuldt ud ville komme Forbrugerne til gode; ja, man siger endog, at de næsten slet ikke ville komme Forbrugerne til gode og i alt Fald langt fra med deres virkelig fulde Beløb, idet de — siger man — for en stor Del ville forsvinde i Mellemhandlernes Sommer. Selv om man f. Eks. sætter Raffen ned med et Beløb af 4 eller 6 Dre eller saadan noget, er det ikke nødvendigt, at Forbrugerne komme til at mærke det, thi naar Raffen bliver vejet ud i Hjerdingsspund, bliver Nedsættelsen umærkelig for Forbrugerne, Nedsættelsen vil gaa i Mellemhandlernes Sommer. Jeg anerkender nu ikke Berettigelsen af denne Betragtning, jeg tror, at Konkurrencen er saa stor her i Landet — og vi have næppe paa noget Omraade nogen større Konkurrence end netop Konkurrencen mellem Mellemhandlerne — at Forbrugerne ville faa Fordelen af en Toldnedsættelse; det viser sig, at Mellemhandlerne nok skulle passe paa at drive hinanden ned, naar der er nogen som helst Mulighed derfor. Det viser sig ogsaa, at Konkurrencen er i den Grad stærkt i Mellemhandelen, at mange Detailforretninger bygges op ved at sælge enkelte Artikler med Tab. Vi vide meget godt, at det, naar det kniber med at faa en Forretning dreven op, gaar saadan til, at den konkurrerer med sine Kammerater ved at vælge sig en eller anden Specialitet, som den sælger til Underpris, ligesom med Tab, for at bore sig frem mellem sine Konkurrenter, og saa tager den selvfølgerlig sin Avance paa andre Genstande. At det ikke er noget ualmindeligt, at dette finder Sted, er et Bevis paa, at Konkurrencen er stærk i Mellemhandlerstanden. Men man siger undertiden til Forbær for den Betragtning, at Toldnedsættelser ikke ville komme Forbrugerne til gode, at Mellemhandlerne tjene rent forfærdelig paa deres Varer, at der tjenes 25—50—80 % osv. Jeg vil dertil sige en Ting, som jeg synes falder ret tydelig i Øjnene, og det er, at hvorledes nu end Mellemhandleravancen er eller ikke er, saa er Detailhandlerstanden dog ikke en Stand, hvis Medlemmer sidde og blive Kapitalister. Det vil vist enhver, som ser paa Forholdene, indrømme, at Mellemhandlerstanden i det hele taget er en Stand, som ganske jævnt og tarveligt sidder og klarer sig igennem og heller ikke videre, og jeg tror, som sagt, at Konkurrencen i dette Fag er saa stor, at Mellemhandlerstanden nok skal blive ved at holde sig omtrent i sin nuværende Stilling. Naar man saa har den meget store Mellemhandleravance, som jeg

indrømmer man har, en større Mellemhandleravance, end det i Grunden er ønskeligt at have, og end man skulde tro behøvedes, saa mener jeg, at det netop ligger i, at Konkurrencen er bleven for stor, det vil sige, Forretningerne ere blevne for mange. De have i og for sig en forholdsvis for lille Omsætning i Forhold til de Fordringer, Tiden nu en Gang stiller til Detailhandelen; i Retning af Vokalerens Udtyrelse, Montering, Personale stilles der bestandig større og større Fordringer fra Publikums Side. Mellemhandlerne maa opfylde disse Fordringer for at kunne klare sig i Konkurrencen, og naar saa Omsætningen paa Grund af de mange, der søge til dette Erhverv, bliver forholdsvis mindre, maa Mellemhandlerne for at eksistere tage en større Avance. Men denne Avance vil alligevel absolut blive berørt af Toldnedsættelser, for saa vidt disse gøre det muligt at sætte Priserne ned. Naar en Toldnedsættelse finder Sted, og vedkommende handlende altsaa kan faa Varen saa meget billigere, kan han ogsaa sælge den saa meget billigere, og Konkurrencen vil bevirke, at dette ogsaa i Birteligheden sker. Men er man nu i Tvivl, om disse Nedsættelser i og for sig delvis eller fuldt ud komme Forbrugerne til gode, indeholdes der jo netop dertil en Opfordring til at sige: derfor skulle vi ikke slaa lidt af hist og her, disse Smaatier, men tværtimod gruppere det, vi ville tage, i ret forsvarlige Haandfulde, og det er det, der, som sagt, er gjort ved, at vi til Bunds have taget disse Grupper, som jeg nævnte før, Kaffe, Salt, Ris, Petroleum, og som spille en betydelig finansiell Rolle, fordi Forbruget af dem er meget stort, og Tolden ogsaa er forholdsvis ret betydelig. Det er det, som Mindretallet har foreslaaet, men som Flertallet ikke har kunnet gaa med til, idet Flertallet ogsaa for de fleste af dem er blevet staaende fuldstændig ved det bestaaende, uagtet der ganske vist er blevet gjort Anhydning af, at der nok kunde gøres Indrømmelser paa nogle af disse Punkter. Det falder mig ind, at Flertallet særlig har begrundet sin Stilling til Petroleumskatten — en Slat, som jeg mener netop er en af de Slatter, som vi skulle se at komme absolut bort fra — derpaa, at man synes, at det er et godt Skatteobjekt, og man mener netop, at Petroleumskatten er en Slat, som virker næsten som en Slags Formue- og Indtægtsstat. Jeg tror ikke herpaa og heller ikke paa, at denne Vare bruges i et nært Forhold til Velstanden. Det hedder i Motiverne, at i de store Huse, de store Familier, har man mange Vokaler og meget store Kamper, som tære ganske an-